

[Indenrigsministeren.]

dre ministeriers og kontaktudvalgets bidrag til oplysning over for folketinget.

Spørgsmålet om afgifter i forhold til en time-løn er ikke mit bord. Hvis nogle vil sige: når bare vi forhøjer afgifterne på spiritus, løser man en del af problemet, så kunne man være morsom og sige: afgifterne på biler er steget uforholdsmæssigt højt, og alligevel er bilerne indført i stadig større antal her i landet.

Jeg vil gerne sige som en generel bemærkning, at debatten naturligt indgår i de videre overvejelser om, hvad vi skal gøre, og hvad vi i hvert fald ikke skal gøre. Lad det være den generelle målsætning, som debatten udkrystalliserer.

Hvis man havde ventet en redegørelse med færdigsyede løsninger, har man taget grundigt fejl. Det er ikke min opgave. Derimod er det min opgave at blottlægge problemerne, at kortlægge dem og pege på min og regeringens holdning og dermed give anledning til udveksling af synspunkter og måske til et columbusæg, som jeg altså indtil dette øjeblik ikke har modtaget.

Hvis man tror, vi kan løse problemet, tager man også fejl. Hvis man tror, at vi kan bidrage til en løsning og lappe på problemet, så er man på den rigtige vej. Forbud og restriktioner løser normalt ikke problemer, men forstærker dem, og jeg er glad for, at det blev tydeligt understreget også af de ordførere, der var kritiske over for redegørelsens indhold. Mennesker er heldigvis forskellige, og ingen patentløsning kan anvendes på løsning af individuelle menneskers problemer i den ene eller den anden retning. Menneskets personlige frihed skal respekteres, men det betyder ikke, at man skal undlade advarsel og oplysning. Det er ikke bare et problem for de unge, det er i høj grad et problem for alle aldersklasser; hvis man gør alkoholproblemet til de unges problem, gør man de unge ubodelig skade, og man gør dem uret. Selv om man kan kritisere, at man mangler oplysninger om de unge, så fremgik det med al tydelighed, at de unge ikke var et specielt problem, når det drejer sig om alkohol.

Må jeg sige til fru Inge Fischer Møller, at spørgsmålet om at lave omnibusundersøgelsen om til en anden undersøgelse er vi parat til at drøfte både i indenrigsministeriet og med socialministeriet.

Jeg var glad for hr. Jørgen Juniors bemærk-

ning om, at intet konkret lovgivningsinitiativ er fornødent, og at hr. Jørgen Junior også sagde, han ikke ønskede alkohollovgivning. Den enkeltes ansvarsfølelse må være det afgørende, forældrene må være det, og vi må have oplysning, ikke skrækkampagne. Men så talte hr. Jørgen Junior – som jeg, jeg vil ikke sige heldigvis, men alt for sjældent er enig med – om de alt for mange dovne unge. Jeg synes egentlig, det var en uhyrlig udtalelse. Jeg skal lade være med at kommentere den, lade den stå som hr. Jørgen Juniors bedømmelse af ungdommen i almindelighed. Og når hr. Jørgen Junior tillader sig den flothed at tale om socialdemokratiet og dets ansvar for alkoholforbruget, så påtager jeg mig gerne ansvaret for socialdemokratiets indsats omkring samfundets struktur og det, vi er nået til.

Må jeg sige til fru Mette Madsen, der startede med at gøre Danmark til et Sodoma eller noget i den retning, at Danmark er bestemt ikke et særtilfælde i Europa, når det drejer sig om misbrug af spiritus. Hvis fru Mette Madsen læser redegørelsen, vil hun se, at når det drejer sig om de stærke drikke, ligger Danmark i den laveste tredjedel. Forbruget af øl er nok noget større. Hvis man generelt ser på Danmarks placering i Europa, så er det sådan, at Danmark ligger omkring midten, i det man kalder den pæneste halvdel, så vi har ikke lov til at stille os op og sige, at Danmark er et farligt og forfærdeligt land. Kig bare til de lande, som har restriktioner, de lande, der har forbud. Det var fru Mette Madsen ikke inde på, men se bare til de lande og se, hvilke problemer de har ud over netop det legale spiritusforbrug.

Flere var inde på spørgsmålet om arbejdspladserne, og det er der også sagt noget om fra arbejdsministerens side. Det er vist også sagt med tydelighed fra nogle af ordførerne, at det er et spørgsmål, som løses af arbejdsmarkedets parter. Nu skal man passe på ikke at overdrive problemet på arbejdspladserne. Fru Mette Madsen ved også, at i cafeterier på arbejdspladser er stærkt øl og spiritus ikke tilladt, men almindeligt øl og let øl. Problemet gøres nok stort, bl. a., som fru Mette Madsen sagde, på grund af pressens behandling af problemerne. Ser vi på restaurationernes rolle og deres andel i spiritusforbruget, er det ikke sådan, at det entydigt kan siges at være restaurationerne, der medvirker til et større forbrug.

Det er rigtigt, at familierne spiller en stor